

V této části rozhodnutí zsp-é nelze spatřovati důvod, pro který oznámení o změně ve vydávání listu nebylo vzato na vědomí, protože jde o pouhý podmíněný náhled úřadu, který poukazuje na nezákonnost určitého stavu, pro případ, že by vyslovená domněnka odpovídala skutečnosti, aniž by tím nějak porušil právo strany nebo se v některém směru dotkl jejích zájmů.

Konečně nelze dle této části rozhodnutí souditi na přesvědčení úřadu, že chefredaktor listu musí býti též odpovědným redaktorem, protože náhled takový v dotčeném rozhodnutí vůbec nebyl vysloven.

Tato část min. rozhodnutí nebyla podle spisů pojata do intimátu.

Nss maje rozhodovati o stížnosti do min. rozhodnutí podané shledal porušení podstatných forem řízení správního v tom, že straně nebylo nař. rozhodnutí oznámeno v celém rozsahu. Tato formální vada jest v daném případě tím podstatnější, ježto právě v oné části rozhodnutí, o níž straně nebyla dána vědomost, ministerstvo vyřizuje námítky instančního rekursu.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zákona o ss.

Č. 2138.

Mim o ř á d n á o p a t ř e n í (příplatky na moučné výrobky): *
Okolnost, že zaměstnanci podléhající nemocenské pojistné povinnosti nedostanou na výkazní lístky spotřební dávku mouky a chleba v celém stanoveném množství, nemá za následek snížení příspěvku zaměstnavatelského podle § 4 opatření Stálého výboru č. 494/1920.

(Nález ze dne 26. března 1923 č. 5853/22).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1467 adm.

V ě c: Norbert L. v N. L. proti ministerstvu pro zásobování lidu o zaměstnavatelské příspěvky na mlýnské výrobky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Osp v Š. výměrem z 21. března 1921 zamítla jako bezdůvodné námítky st-lky proti platebnímu nálezu okresní nemocenské pokladny v Š., jímž jí byly předepsány za měsíc únor 1921 zaměstnavatelské příspěvky na úhradu cen mlýnských výrobků. Tento výměr byl pořadem stolic potvrzen.

O stížnosti do tohoto potvrzení podané uvažoval nss toto:

V ohledu formálním vytýká stížnost, že nař. rozhodnutí neuvádí žádných důvodů. V tom má st-lka potud pravdu, že žal. úřad neopatřil nař. rozhodnutí svými vlastními důvody, nýbrž poukázal na důvody rozhodnutí II. stolice, která však zamítla odvolání st-lky z důvodů výměru I. stolice. Z toho jde, že druhá a třetí stolice akceptovaly důvody obsažené ve výměru první stolice.

Ve výměru první stolice se uvádí k odůvodnění enunciátu, že zaměstnavatel jest povinen za každou zaměstnanou sílu platiti příspěvek zaměstnavatelů, vyjmouc případy udané v § 11 vlád. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 Sb., a to bez ohledu na to, zdali zaměstnaný mouku odebírá čili nic.

Obsahuje tedy nař. rozhodnutí dostatečné odůvodnění. St-lka, jak z jejích rekursů v řízení správním a ze stížnosti k zdejšímu soudu patrně, nebyla v nejmenší pochybnosti o důvodech, z nichž byly její námítky zamítnuty a použila plnou měrou práva obrany. Jest tedy výtka vadnosti řízení bezdůvodná.

Avšak stížnost nelze ani v ohledu meritorním uznati důvodnou. V uvozovací větě, kterou bylo vyhlášeno opatření Stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 Sb. o úpravě a úhradě cen mlýnských výrobků, se výslovně konstatuje, že toto opatření bylo usneseno »za tím účelem, aby se prodávaly mlýnské výrobky a chléb tak, by celý výrobní, pokud se týče nákupní náklad byl plně hrazen«.

Aby se tohoto účelu dosáhlo, byly zavedeny: 1) příplatky při výdeji úředních výkazních lístků, 2) příspěvky zaměstnavatelů a 3) dávka z katastrálního výnosu půdy.

Pokud jde o příplatky při výdeji úředních výkazních lístků jest v posledním odstavci § 2 tohoto opatření Stálého výboru stanoveno, že za úřední výkazní lístky, jichž nebylo zcela nebo z části použito, vrátí se příplatek poměrnou částkou. V § 4 pak se stanoví, že za osoby podrobené nemocenské pojistné povinnosti dle zákonů taxativně vypočtených zaplatí zaměstnavatel za každou osobu a pojišťovací den 1 Kč. Ani v tomto opatření, ani v prováděcím nařízení ze dne 2. září 1920 č. 500 Sb. není obsaženo ustanovení, že příplatek se snižuje v tom případě, když zaměstnané síly nedostanou na úřední výkazní lístky spotřební dávku v celém množství, jak bude stanovena ve smyslu § 4 a násl. vl. nař. ze 2. září 1920 č. 499 Sb. Kdyby zákonodárce by chtěl stanoviti, že v takových případech příplatek má býti snížen, byl by tak musel učiniti podobným způsobem, jak to učinil ohledně úředních výkazních lístků, na něž byly při výdeji jejich zaplacený příplatky. To se však nestalo.

Uváží-li se ještě, že dle § 6 opatření jsou vlastníci půdy povinni zapraviti k úhradě nákladů spojených se zlevněním mouky pro vrstvy méně majetné (§ 3) dávku, která činí dvojnásobný čistý výnos vinic, zahrad, lesů a poloviční katastrální čistý výnos půdy ostatní, podléhající pozemkové dani, vysvitne, že nebylo úmyslem zákonodárce, aby povinnost k dávce byla v určitém poměru k přídělu chleba a mouky na úřední výkazní lístky, nýbrž že účelem byla jediná úplná úhrada celého výrobního resp. nákupního nákladu na mlýnské výrobky.

Z těchto úvah vyplývá, že názor st-lky, dle něhož se příspěvek zaměstnavatelský, když zaměstnané síly nedostanou na výkazní lístky spotřební dávku mouky a chleba v celém stanoveném množství, snižuje o částku, jejíž výše jest dána poměrem mezi úředně stanovenou spotřební dávkou a skutečným přídělem, nemá žádné opory v zákoně.

Zamítl-li žal. úřad námítky podané proti platebnímu nálezu o zaměstnavatelských příspěvcích za měsíc únor 1921, jednal ve smyslu platných právních norem a nelze rozhodnutí shledati nezákonným.

Následkem toho jest stížnost bezdůvodná.

Č. 2139.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení:
Jestliže odvolací komise rekurs vdovy po držiteli koncese hostinské a